

Bilag 2.

Socialministerens bemærkninger til bilag 1.

Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg kommuner har ved skrivelse af 27. april 1972 anmodet om, at reglerne for refusion af udgifterne til sygesikring og dagpenge snarest fastsættes af hensyn til den umiddelbart forestående budgetlægning.

Der ses i det følgende bort fra problemerne vedrørende sygesikringen, da det formodes, at der ved spørgsmålet kun er tænkt på dagpengeordningen.

I skrivelsen lægges der stor vægt på, at staten løbende dækker sin andel af udgifterne, således at kommunernes likviditet ikke belastes yderligere, hvilket vil have til følge, at skatteudskrivningen til driftskapitalen må forges.

I henvendelsen foreslås det, at refusion af dagpengeudgifter sker efter lignende regler, som gælder for refusion af børnetilskud, der refunderes den første måned i hvert kvartal på grundlag af den skønnede udgift i det pågældende kvartal.

Det kan oplyses, at der i mellemtiden har været forhandlet mellem regeringen og repræsentanter for kommunerne om disse spørgsmål. Regeringen har tilbudt, at refusionen til kommunerne efter dagpengeloven ydes månedsvis med det anslåede fulde refusionsbeløb for den pågældende måned, således at der ikke af den grund opstår nogen yderligere belastning af kommunernes likviditet. Kommunerne har erklæret sig fuldt tilfredse hermed.

I et andet punkt i skrivelsen rejses der indsigelse imod, at refusionsprocenten for de afholdte dagpengeudgifter er fastsat til 75 og ikke til 100.

Den begrundelse, der findes i lovforslagets almindelige bemærkninger s 13, 2. spalte, nederst, kan ikke tiltrædes af kommunerne. Det udtales i bemærkningerne, at kommunerne vil få en væsentlig indflydelse på størrelsen af den dagpengehjælp, der ydes, samt at der i visse tilfælde kan vælges mellem dagpengeydelsen og andre sociale ydelser, hvortil kommunerne yder bidrag.

Det anføres hertil i skrivelsen, at der er tale om udbetaling af lovmæssigt fastsatte dagpengeydelse, som kommunerne ingen indflydelse har på. Endvidere er der tale om udbetalinger, som ikke tidligere har henhørt under kommunerne.

Herudover mener man, at man kun har indflydelse på udgifterne, når der er mulighed for overgang til revalidering eller til social pension.

Kommunerne mener ikke, at de omtalte forhold kan begrunde en nedsættelse af refusionen i forhold til andre lovbundne udgifter, der udbetales af kommunerne på statens vegne, hvorfor man ønsker 100 pct.'s refusion af udgifterne til dagpenge.

Ved den omtalte forhandling med kommunerne har regeringen meddelt, at man må fastholde forslaget om en refusionsprocent på 75. Regeringen har samtidig tilbudt, at staten yder et tilskud til kommunerne på 205 mill. kr. om året som delvis kompensation for kommunernes andel af dagpengeudgifterne. Det er aftalt, at der skal forhandles videre med kommunerne om, hvorledes dette beløb skal fordeles mellem kommunerne.

Om den nærmere begrundelse for, at forslaget om en refusionsprocent på 75 fastholdes, henvises til svaret på spørgsmål 53.

Der kan også henvises til, at man fra kommunal side tilsyneladende er opmærksom på, at dagpengeordningen stiller andre krav til den kommunale administration end alene udbetaling af ydelse, der entydigt er fastsat i loven, således som det fremgår af nedenstående uddrag af lederen i tidsskriftet Danske Kommuner, nr. 2 fra 26. april 1972:

„Loven om dagpengeordningen er en god lov med rigtige perspektiver, der rummer løfter om en retfærdighedsbehandling overfor dem, der hidtil har manglet fornøden sikring under sygdom: den person, hvis indkomst falder bort i sygdomstilfælde, sikres tilsvarende indtægt, mens sygdommen står på.